

Inspraaknotitie ten behoeve van de vergadering van de Commissie Ruimte d.d. 5 oktober 2018

Bergen NH, 4 oktober 2018

Geacht college,

In de eerste plaats zijn wij bijzonder teleurgesteld in het feit, dat de provincie er geen blijk van geeft, haar beleid te willen aanpassen aan voor de hand liggende en modernere inzichten op het gebied van het beheer van de wilde fauna.

Nog steeds wordt heel snel gekozen voor bestrijding, niet geweldadige en vaak minstens even effectieve alternatieven worden met groot gemak ter zijde geschoven. Zo zijn rasters en/of netten in zeer veel gevallen afdoende om schade definitief te voorkomen. Het zou geen betoog moeten behoeven, dat dergelijke oplossingen verre de voorkeur zouden moeten hebben boven ieder vorm van bestrijding. Bestrijding lost niets op, is nooit volledig effectief en moet eeuwig worden volgehouden. Het is symptoombestrijding. De populariteit ervan kan alleen verklaart worden door de samenstelling van de FBE: daarin wordt de dienst uitgemaakt wordt door hobbyjagers en jachtgezinden. Die hebben geen enkel belang bij het definitief oplossen van een probleem, daarmee zou hun hobby grotendeels overbodig worden. Feitelijk bepaalt de FBE het beleid ten aanzien van de wilde fauna in zo'n 75% van de provincie, in alle gebieden die niet in handen zijn van natuurbeschermingsorganisaties. De vele honderdduizenden natuurliefhebbers en recreanten voelen zich absoluut niet vertegenwoordigd door een FBE als het gaat om hun belang bij het natuur- en landschapsbeheer. Ook niet na de cosmetische en nogal huichelachtige invulling die de FBE's hebben gegeven aan de uitdrukkelijke wens van het parlement, om te zorgen voor meer maatschappelijke draagkracht. Wij verwijten de provincie nadrukkelijk, dat zij zich niet sterk maakt voor een maatschappelijk meer verantwoord en gedragen faunabeleid. Natuurlijk hoeven reeën niet geschoten worden, om landbouwschade of aanrijdingen te voorkomen. Daar zijn definitieve oplossingen, zoals rasters voor. Dat die er niet komen komt door de valse argumentatie: jagers willen reeën schieten. Dat is in principe verboden. Zonder rasters is er kans op aanrijdingen en landbouwschade en dat is in het belang van de reeënschutters. Verwilderde katten zijn zeldzaam. Wetenschappelijk onderzoek toont telkens weer aan, dat het gaat om katten met een huis, die kilometers ver kunnen zwerven. Dat bleek overduidelijk bij onderzoek in de Schoorlse duinen door de Universiteit Nijmegen: geen enkele gevangen kat was verwilderd. En uiteraard kunnen jagers dat in het veld nooit vaststellen. Het schieten van beschermde soorten als de grauwe gans is verboden, tenzij kan worden aangetoond dat er sprake is van een groot maatschappelijk probleem, dat niet

op vreedzame wijze kan worden opgelost. En als kan worden aangetoond, dat schieten wél een oplossing voor dat grote probleem kan vormen. De Faunabescherming voert al jaren juridische procedures, ook in Zeeland, omdat er geen spoor van bewijs is dat het bejagen van ganzen leidt tot een lagere stand. In de provincie Utrecht zijn wij wat dat betreft door de Raad van State in 2017 in het gelijk gesteld. Zeeland meent zich daar niets van aan te moeten trekken.... Terwijl algemeen bekend is dat uitsluitend de moderne landbouwmethoden verantwoordelijk zijn voor de achteruitgang van de weidevogels, denken de bestuurders in alle provincies het tij te kunnen keren door "predatoren" zoveel als mogelijk te bestrijden. Kennelijk niet gehinderd door enige kennis van populatie-dynamica of de biologie van bijvoorbeeld zwarte kraaien of vossen. Dat die kennis er bij de FBE niet is, staat vast. Die hebben andere interesses. Niemand binnen de FBE begrijpt, dat het berjagen van vossen en zwarte kraaien in een bepaald gebied leidt tot grotere aantallen van die soorten in dat gebied! Maar een provinciebestuur heeft een bredere verantwoordelijkheid. Die behoort kennis te nemen van alle relevante wetenschappelijke gegevens en zou wetenschappelijk onderzoek moeten laten verrichten als dat onvoldoende aanwezig is. Het beleid ten aanzien van de wilde fauna buiten de reservaten is nu geheel bepaald door het eigen belang van boeren en jagers. De provincie zou er moeten zijn voor al haar inwoners.

Namens De Faunabescherming,

plv voorzitter